

מ"ת 57562/03/14 - מדינת ישראל נגד מתן שם טוב

בית משפט השלום בעכו

07 אפריל 2014

מ"ת 57562-03-14 מדינת ישראל נ' שם טוב(עציר)

57508-03-14

בפני כב' השופטת אביגיל זכריה
המבקשת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
מתן שם טוב (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת: עו"ד אתי שרון

המשיב: הובא

הסניגורית: עו"ד גנווה נחאס - עראף מטעם הסניגוריה הציבורית

הוריו של המשיב

החלטה

מונחת בפניי בקשה למעצר המשיב על תום ההליכים בהתאם לסעיף 21 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996.

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו שני אישומים:

אישום מס' 1 - פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה, עבירה לפי סעיף 407 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") + סעיף 29 (א) לחוק העונשין, הסגת גבול פלילית לפי סעיף 447 (א) לחוק העונשין + 29 (א) וגניבה לפי סעיף 384 + סעיף 29 (א).

אישום מס' 2 - התפרצות למקום תפילה לפי סעיף 406 (ב) וגניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו.

מכתב האישום עולה, ביחס לאישום מס' 1, כי בין התאריכים 21/3/14 לתאריך 23/3/14 הסיג הנאשם גבול יחד עם אחר באופן שנכנס לשטח ישיבת "אורות" בכוונה לבצע עבירה. הנאשם התפרץ למשרדי הישיבה בכוונה לגנוב ונטל כסף מזומן. כמו כן התפרץ למבנה נוסף ונטל שישה בקבוקי שתייה חריפה.

ביחס לאישום מס' 2 נטען כי בחודש מרץ 2014, התפרץ הנאשם לבית הכנסת "מגדים" בכוונה לגנוב ונטל ערכת בידורית ולאחר מכן העבירה לאחר.

לעניין ראיות לכאורה -

במעמד הדיון הסניגורית לא חלקה על קיומן של ראיות לכאורה וזאת בשים לב לכך שהנאשם קשר עצמו למעשים והודה בהם.

הסניגורית מיקדה טיעוניה בעצם קיומה של עילת מעצר ולחילופין בחלופת המעצר.

לעניין עילת המעצר -

המבקשת טוענת כי העבירות המיוחסות למשיב מקימות עילת מעצר מכח סעיף 21 (א) (1) (ב) לחוק המעצרים - מסוכנות לבטחון הציבור ורכושו. עוד נטען לקיומה של עילת מעצר מכח סעיף 21 (א) (1) (א) לחוק המעצרים - חשש לשיבוש הליכי משפט.

לעמדת המבקשת נעשה נסיון בין המשיב ושותפו לעבירה לשיבוש הליכים ותיאום גרסאות ומנסיבת כתב האישום כפי שתוארו לעיל, יש כדי להעיד על מסוכנות המקימה עילת מעצר.

עוד ציינה המבקשת כי אמנם עברו הפלילי של המשיב חף מהרשעות ואולם תלוי ועומד נגדו תיק פלילי שעניינו החזקת סכין למטרה לא כשרה.

הסניגורית טוענת כי מדובר במשיב בן 19, ללא עבר פלילי אשר כבר בחקירה הראשונה שלו הודה וביצע הובלה והצבעה. עוד ביקשה לתת דגש לכך שהמשיב ביטא חרטה על מעשיו.

לעניין נסיבות האירועים טענה ההגנה כי רק באחד האירועים בוצעה התפרצות ביחד עם אחר וכי בכל מקרה האירועים לא התאפיינו בתעוזה או בתחכום כלשהוא שיש בו כדי להקים עילת מעצר והפנתה לפסיקה רלבנטית בעניין זה.

לחילופין נטען כי ככל שקמה עילת מעצר, הרי שעילת המעצר הינה בעצימות נמוכה ואין בה כדי להצדיק המשך מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו ועתרה לשחרורו למעצר בית לילי בלבד, נוכח שעת ביצוע העבירות.

במעמד הדיון העידה גם אמו של המשיב ותיארה את הנסיבות האישיות והמשפחתיות של המשיב.

דין

משאין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה, הרי שלא אדרש לעניין זה ודי לציין כי עיון בתיק החקירה מעלה כי אכן קיימות ראיות לכאורה אשר די בהן לצורך שלב זה של הדיון ואף למעלה מכך.

לעניין עילת המעצר -

צודקת ההגנה בטיעוניה כי עבירת רכוש כשלעצמה אינה מקימה עילת מעצר סטטוטורית וכי הדברים צריכים להיבחן בכל מקרה על פי נסיבותיו וזאת בשים לב להלכות הקיימות בעניין זה. הדברים ברורים וידועים ואין צורך לשוב ולחזור עליהם.

בנסיבות המקרה שבפניי מדובר במשיב בן 19, נעדר עבר פלילי אשר בשתי הזדמנויות במהלך חודש מרץ 2014 ביצע לכאורה את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

עיון בחומר החקירה מעלה כי המשיב הודה למן תחילת החקירה במיוחס לו ואף סייע לקידום החקירה במישורים שונים. כמו כן הגם שאחת העבירות בוצעה בצוותא עם אחר, הרי שלא התרשמתי כי לוותה בתחכום מיוחד או כזה שיש בו כדי לעמוד ברף הנדרש על פי הפסיקה.

האישום השני שגם הוא מתייחס להתפרצות, בוצע על ידי המשיב לבדו ומעיון בחקירת החשוד מיום 23/3/14 עולה כי גם פעולה זו לא התאפיינה בתחכום או בתעוזה.

לעניין התיק הפלילי התלוי ועומד נגד המשיב שעניינו החזקת סכין, הרי שבעניין זה לא הוצג לי החומר הרלבנטי ולא ניתן לקבוע ממצאים ביחס לעבירה נטענת זו.

גם אם אקבל את טענת המבקשת כי ערכם המצרפי והמצטבר של האירועים יש בו כדי להקים עילת מעצר, הרי שמדובר בעילת מעצר בעצימות נמוכה אשר ניתן לאיין את המסוכנות הנשקפת ממשיב ספציפי זה לביטחון הציבור ולרכוש הציבור על ידי שחרור בתנאים מגבילים מתאימים.

במעמד הדיון כאמור שמעתי את דברי אמו של המשיב אשר יצאו מן הלב ואשר תיארו במידה מסוימת את נסיבות חייו והתנהלותו וכן את הקושי של המשפחה להציג חלופת מעצר שיוכלו לקיימה וזאת בשים לב למצבם הכלכלי הקשה. לשבחה של האם אציין כי לא ניסתה לייפות את מעשיו של בנה והביעה תרעומת וביקורת קשה על התנהלותו באופן שהיה נראה בעיניי כן ואמיתי.

גם במעמד הדיון בפניי שב המשיב והביע חרטה על מעשיו.

לאחר שבחנתי את מכלול נסיבות העניין ובשים לב לעברו הנקי של המשיב ולגילו הצעיר, דומה כי אין זה המקום לנקוט במלוא חומרת הדין אלא יש לאפשר למשיב להשתחרר בתנאים כאלה אשר מצד אחד יבטיחו את שלום הציבור ומנגד יעלו בקנה אחד עם זכויותיו של המשיב אשר עצם העובדה שאין בידי בני משפחתו להציע חלופת מעצר הרמטית, אינה

צריכה לעמוד לו לרועץ.

אשר על כן אני מורה על שחרור המשיב בתנאים הבאים:

1. המשיב ישהה במעצר בית לילי בין השעות 19.00 עד השעה 07.00 בכל ימות השבוע.
2. המשיב יתייצב בתחנת המשטרה הסמוכה למקום מגוריו פעמיים בשבוע בימים ב' ו-ה' בשעה 08.00 בבוקר.
3. להבטחת קיום תנאי השחרור יחתום המשיב על התחייבות עצמית ע"ס 5,000 ₪ וכן יחתמו שתי ערבויות צד ג' ע"ס 5,000 ₪ כל אחת.
4. המשטרה תהא רשאית לפקח אחר קיום תנאי מעצר הבית הלילי בכל עת.

הובהר למשיב כי כל הפרה של תנאי השחרור תתקבל בחומרה.

ניתנה והודעה היום ז' ניסן תשע"ד, 07/04/2014 במעמד הנוכחים.

אביגיל זכריה, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הגם שלטעמי ההחלטה בדבר השחרור עולה בקנה אחד עם נסיבות המקרה המיוחדות כפי שפורטו בהחלטה, הרי שלא אוכל למנוע מהמבקשת לעתור לביהמ"ש המחוזי.

אשר על כן, אני נעתרת לבקשה לעיכוב ביצוע למשך 24 שעות.

אצפה כי ככל שהמבקשת תחליט שלא להגיש ערר היא תודיע על כך בהקדם האפשרי על מנת להביא לשחרור המשיב.

ניתנה והודעה היום ז' ניסן תשע"ד, 07/04/2014 במעמד הנוכחים.

אביגיל זכריה, שופטת